

men in Weenen veel meer kronen voor één Nederl. gulden krijgt dan in Nederland zelf. Wat dat beteekent kan ik aan twee zelf beleefde voorbeelden duidelijk maken : Er wordt mij door een Engelsche firma een bedrag van f 500 voor mijn kliniek ter beschikking gesteld. Ik verzoek een mij bekende bank in Nederland, dit bedrag ten mijnen name *in Nederlandsch geld* aan een bank alhier „anzuweisen”. De Hollandsche bank doet het niet, maar zendt mij 50000 kronen. Dit bedrag wordt door mij onder protest geweigerd, ik verlang beschikbaarstelling der f 500 en krijg daarvoor hier93000 kronen.

De studenten der Amsterdamsche Kon. Academie voor beeldende kunsten hebben van hun spaarduiten een groot bedrag afgezonderd voor hun noodlijdende collega's der Akad. f. bild. Künste in Weenen (tusschen twee haakjes een nobel stuk werk). Ik dring er op aan, het bedrag vooral niet in Nederland in kronen om te wisselen maar het bedrag in Hollandsch geld in Weenen ter beschikking te stellen : fl. 1820 worden mij aangekondigd, maar de betrokken bank in Nederland zendt 220000 kronen. Mijnerzijds weigering, nieuwe schrijverij en het resultaat is een bedrag van 427000 kronen, een onderscheid van 207000 kronen, *bijna de helft van het geheele bedrag* ! Waar dat ontbrekende bedrag zou zijn heengegaan, is mij onbekend, maar zeker ware de schade aan de zijde zoowel der gevenden als der ontvangenden. Telkens weder ondervindt men hier deze schade, en niet slechts bij geldverrekeningen met Nederland maar ook met vele andere landen.

Mijn dringend verzoek is daarom, dat alle milde gevers van geldbedragen deze in Nederlandsch geld in Weenen laten „anweisen” of wel het eenvoudig in Nederland ten bate van het goede doel deponeren. Voor mijn kliniek heb ik een rekeningcourant in Amsterdam, waarvan dr. MIJNLIEFF het adres weet, en zoo is het ook met vele andere „bedeelden”. Het zou m.i. zijn nut hebben en veel teleurstelling voorkomen, wanneer deze feiten ook in wijder kring bekend werden.

Weenen, Juni 1921.

K. F. WENCKEBACH.

LEVENSVZERZEKERINGSMALAISE EN HUISARTS.

Wat moet de huisarts doen, die om 6 uur in de *Haagsche Post* leest, dat het mis is met de Levensverzekeringsmaatschappij „Kosmos”, en weet, dat hij om 8 uur een candidaat voor die maatschappij moet keuren, en tevens weet, dat het voor dien candidaat een groot, moeilijk, geldelijk belang beteekent? De maatschappij draagt hem de keuring op, de candidaat is zijn patiënt, wiens belang hem minstens evenzeer ter harte gaat. En wat hij van de maatschappij weet, is geen ambtsgeheim.

Zie, zoo stond ik er gisteren voor en ik was erg blij, dat de candidaat mij uit de moeilijkheid redde door niet te verschijnen. Maar het feit kan zich herhalen. Wat dan?

Sassenheim, 25 Juni 1921.

C. A. J. QUANT.

DE BURGERLIJKE GENEESKUNDIGE DIENST IN NED. INDIË.

Naar aanleiding van het artikel van DE LANGEN in het *Tijdschrift* van 4 Juni en het daarop gevolgde ingezonden stuk van DE JONGH in de aflevering van 18 Juni zou ik gaarne het volgende opmerken.

In hoofdzaak ben ik het eens met DE LANGEN en wat hij meedeelt over het belangwekkende geneeskundig werk in Indië kan ik geheel onderschrijven. Het is, meen ik, niet juist, dat het gouvernement onbetrouwbaar is, wat verbintenissen betreft, zooals DE JONGH gehoord heeft. Wel heb ik een paar maal ambtenaren gesproken, die van het ministerie van koloniën, onjuiste inlichtingen hadden gekregen ; de regeering in Indië kan moeilijk daarvoor verantwoordelijk worden gesteld.

Zelf heb ik 6 jaar gediend als geneesheer bij de Bankatinwinning en kan verklaren, dat de bezoldiging behoorlijk is, zeker veel hooger, dan waarmee vele artsen in Nederland genoegen nemen ; wel minder hoog dan de inkomsten van particu-